

μάγον· ἀλλὰ τί! ἐρωτᾷ, ἂν μὲ ἐκάλει ὑπαγον, ἢ-
θελον εἰσθαι διὰ τοῦτο ὑπατος;

Τὸ σατύριον (1) ἐθεωρεῖτο παρά τε Ἕλλησι καὶ
Ῥωμαίοις ὡς τὸ ἰσχυρότερον φίλτρον, φυτὸν ἀφρο-
δίσειον καλούμενον. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἀναφέρω
καὶ εὖσμον τὸ ἄγριον, τὸ παρὰ τῶν Λατίνων
eruca ὀνομαζόμενον: Venerem revocans eruca
moransem, ὅπερ ἀναμιγνύομεν μετὰ μύρου ἡλέκ-
τρου. Ἡ δ' ἐποχὴ τοῦ μανδραγόρα (2) παρῆλθε (3).

Καθ' ἡμᾶς τέλος πάντων ἡ νεότης καὶ ἡ ὑγεία
εἰσι τὰ ἀληθῆ φίλτρα.

Ἡ σοκολάτα ἐθεωρήθη ἐπὶ τινι χρόνον ὡς διε-
γερτικὸν φάρμακον τῆς ὑπνωττούσης ῥώμης τινῶν
γηραλέων· ἀλλὰ καὶ εἴκοσι κύπελλα σοκολάτας ἂν
πίωσιν οὗτοι, δὲν θέλουσι προξενήσει μείζονα ὄρεξιν
εἰς τὸν κόσμον νὰ ἐρᾶται αὐτῶν:

Ut ameris, amabilis esto.

Ἔσο ἀξιαγάπητος διὰ νὰ ἀγαπᾶσαι.

(Ἐκ τῶν τοῦ Βολταίρ.)

N. Δ. ΔΕΒΙΑΝΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Εἰς τὴν θέσιν *Inē Pačār* καλουμένην, δύο περί-
που ὥρας ἀπέχουσιν τοῦ *Δεῖρμετζιζ*, ἐντὸς θόλου
λιθοκτίστου, ἀνεκαλύφθη κολοσσιαῖός τις μονόλιθος,
σαρκοφάγος, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ὁποίου ἵσταται πλάξ
σχήματος ἐπιμήκους τετραγώνου, μήκος ἔχουσα δα-
κτύλων 37 καὶ πλάτος 16, φέρουσα δὲ καὶ τὴν ἐξῆς
ἐπιγραφὴν:

Οὐδενὶ δὲ ἐξέσται εἰς ταύ-
την τὴν σορὸν ταφῇ-
ναι εἰμὴ Δημοχάριδι Προ-
κλέους, οὐδὲ ἐξέσται τινὶ
ἄλλῃν σορὸν ἢ βωμὸν ἢ
στήλην ἐπιθῆναι ἐκτὸς
τῶν ἐπικειμένων ἢ ἐπι-
γράψαι τι τῶν ἐπιγε-
γραμμένων ἢ τι ἐκχαρᾶ-
ζει. Ἐὰν δέ τις θάψῃ εἰς
ταύτην τὴν σορὸν, ἢ ὑπε-
ναντίον ποιήσῃ τοῖς προ-
γεγραμμένοις ὑπεύθυνος

(1) Σ. Μ. Φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν ὀρχεσσιδῶν. Ἴδε Διοσκ. Γ' 143 καὶ 144. Αἱ ρίζαι τοῦ εἰσι βολδοειδεῖς· κατὰ δὲ τὸν Πλού-
ταρχον: «Σατύρια προσάγοντα κινεῖν καὶ παροξύνειν τὸ ἐκώλα-
στον ἐπὶ τὰς ἡδονάς.»

(2) Σ. Μ. Εἶδος φυτοῦ ναρκωτικοῦ.

(3) Σ. Μ. Παραλείπομεν ἐνταῦθα σειρὰς τινὰς, αἵτινες τοὺς
γέροντας μένον ἀφορῶσιν, οὓς καὶ παραπέμπομεν εἰς τὸ πρωτό-
τυπον ἐν σελ. 21 τοῦ Β' τόμ. τοῦ φιλοσοφικοῦ λεξικοῦ τοῦ Βολ-
ταίρ ἐν τῇ λέξει *enchantement*.

ἔσται τοῖς τε διατάγμα-

σι καὶ τοῖς πατρίοις νόμοις

καὶ ἀποτεισάτω (sic) τῇ πόλει.

Ἐπὶ τινος δὲ ἄλλης οἰκίας ἀντικρὺ τῆς ἐν *Αἰδα-
ρίῳ* Μητροπόλεως ὑπάρχει πλάξ τις ἐκ μαρμάρου
λευκοῦ, ἔχουσα μήκος δακτύλων 026 καὶ πλάτος 048
ἐφ' ἧς εἶναι ἐγκεχαρᾶμένη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ:

ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΑΓΡΙΠΠΕΙΑΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΒΕΡΙΟΥ ΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΘΥΓΑΤΡΑ ΠΡΟΦΙΛΑΓΓΟΥ ΝΑΞΑΓΑΙΟΥ
ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΠΡΟΦΙΛΑΓΓΟΥ ΜΥΝΤΙΑΝΟΥ ΤΗΡΕΙΑΔΑΥΤΗΣ
ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝ.

Σεβαστὴν Ἀγριππείαν

Ἰουλία Τηδερίου Ἀπολλωνίου

θυγάτηρ Ἀφρίας, γυνὴ δὲ Γαίου

Ἰουλείου Ρηγείνου Ἀμυντιανοῦ ἡ ἱέρεια αὐτῆς
καθιέρωσεν.

Ἡ νέα Σμύρνη ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου κτισθεῖσα κα-
τεστάθη ἐμπορικωτάτη, διεκοσμήθη λαμπρῶς καὶ
ὑπερέβλεπε πάσας τὰς πόλεις τῆς Ἰωνίας.

Ὁ Πυρρὸς καὶ ῥήτωρ Ἀρισταίδης ἀναφέρουσι
τὸν Ἀλέξανδρον ὡς οἰκιστὴν τῆς Σμύρνης. Ἀφ' οὗ ἡ
πόλις αὕτη κατεσκάφη ὑπὸ τῶν Λυδῶν, δὲν ἀνεγέρθη
καὶ δὲν συνοικίσθη πλέον οὔτε ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Κροίσου, οὔτε ἐπὶ τῆς Περσικῆς δυναστείας, οὔτε ἐν
τοῖς χρόνοις τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἰωνίας μετὰ νί-
κης καὶ μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Κίμωνος. Ὁ μέγας
Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὰ προτερήματα τῆς παλαιᾶς
Σμύρνης, συνεβούλευσε τοὺς Σμυρναίους νὰ ἀνεγεί-
ρωσι τὴν Σμύρνην καὶ νὰ συνοικήσωσιν. Ἐρωτησάν-
των δὲ περὶ τούτων τῶν Σμυρναίων τὸ ἐν Κολοφῶνι
Μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος Κλάρου, ἀντήχησε τὰ
Μαντεῖον τοῦτο τὴν φωνὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰπόν:

Τρισμάκαρις καῖνοι, καὶ τετράκις ἄνδρες ἔσονται.

Οἱ Πάγον εἰκήσουσι πέρην ἱεροῦ Μελήτης.

Ἡ ἀπόφασις λοιπὸν τῆς ἀνεγέρσεως καὶ συνοική-
σεως τῆς Σμύρνης ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάν-
δρου, καὶ μετὰ τὸν χρησμὸν τοῦ Κλάρου Ἀπόλλω-
νος ἤρξατο ὁ συνοικισμός. Ὁ Ἀντίγονος καὶ ὁ Λυσί-
μαχος μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκτισαν
τὴν πόλιν, ὡς λέγει ὁ Στράβων, ἥτοι ἐτελειοποίησαν
καὶ ἐκόσμησαν αὐτήν. «Λυδῶν δὲ κατασπασάντων
τὴν Σμύρνην, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκου-
μένη κωμηδόν· εἰτα ἀνήγειρεν αὐτὴν Ἀντίγονος,
καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἔστι καλλίστη
πασῶν. Ἔστι δ' ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐθειῶν
εἰς δύναμιν, καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι, στοαὶ τε με-
γάλαι τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε καὶ ὑπερῶοι. ἔστι δὲ
καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ Ὀμήρειον, στοὰ τετράγωνος
ἔχουσα ναὸν Ὀμήρου καὶ ξόανον.» Στράβ. 646.

(ΚΡΕΤΒ.)